

Fagaduinta revenirii Sale

Comentariu de Alejandro Bullon

Iata-ne ajunsi la sfarsitul acestui trimestru vorbind despre glorioasa speranta a revenirii lui Isus. Dar ce aspect al dumnezeirii putem vedea in implinirea fagaduintei Sale? Ca Dumnezeu este un Dumnezeu al dragostei si se preocupa pentru durerea fiilor Sai. Ca Dumnezeu, de asemeni este un Dumnezeu care termina ceea ce incepe. Sa va explic: atunci cand fiinta umana a ales drumul neascultarii si a adus in aceasta lume durerea si moartea, Dumnezeu a pregatit un plan de salvare, care il avea ca baza pe Hristos, Mielul lui Dumnezeu, care avea sa stearga pacatul lumii. Acest plan s-a concretizat la crucea Calvarului, unde Isus si-a dat viata pentru noi. Toti acei care cred, acum sunt salvati prin Isus.

Totusi, desi salvati, continuam sa traим intr-o lume de durere si de moarte. Si ce are aceasta a face cu revenirea lui Hristos? Simplu, revenirea lui Hristos este punctul final al istoriei pacatului in aceasta lume. Cu venirea lui Hristos, nu va mai ramane nici radacina, nici ramura a pacatului, iar raul nu va mai aparea pentru a doua oara. De aceea revenirea lui Hristos este punctul forte al asteptarilor umane, speranta suprema, sfarsitul acestei lumi deteriorate de pacat si stabilirea imparatiei vesnice al lui Hristos. Poate, de aceea de-a lungul istoriei umane, s-a pus mereu aceeași intrebare: “Cand Doamne? Pana cand?” Iar Petru raspunde in 2 Petru 3,9-10:

“Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi, și dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.

“Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde.”

Iata in acest text intalnim unele ganduri interesante.

Primul este conceptia noastra umana despre timp. Noi credem ca Dumnul nostru Isus intarzie prea mult. Din perspectiva vietii umane de 100 de ani pe care o avem, 1000 de ani este foarte mult timp. Dar Dumnezeu vede timpul intr-o maniera dinstincta. Iata ce ni se spune in acelasi capitol 3 din 2 Petru 3,3.4.8:

“Înainte de toate, să știți că în zilele din urmă vor veni batjocoritori plini de batjocuri, care vor trăi după poftele lor, și vor zice: "Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii!"

“Dar, preaiubiților, să nu uitați un lucru: că, pentru Domnul, o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi.”

Interesante texte, Domnul nu intarzie in implinirea fagaduintelor Sale. Problema este ca El are o indelunga rabdare cu pacatosii care inca nu vor sa se intoarca, iar in al doilea rand este conceptia Sa despre timp. Iata, pentru oameni 100 de ani sunt o viata intreaga, pe cand pentru Dumnezeu 1000 de ani abia daca inseamna o zi. Dar este exact din cauza timpului scurt de viata pe care omul o traieste, si care adesea inventeaza scuze pentru a fixa o data pentru revenirea lui Hristos. Dar Scriptura este foarte clara in a sublinia importanta revenirii lui Hristos in sine, si nu a datei la care va veni. In ceea ce priveste data, spune ca va veni asemenea hotului noaptea, adica atunci cand nimeni nu se asteapta.

A doua parte a studiului ne vorbeste despre fagaduinte. Ioan 14,1-3 este cea mai mare speranta a fiintei umane. “Voi reveni!” a spus Isus inainte de a se inalta la cer. Si asa cum ne spune textul acesta, exista multe altele in care ni se pune ca Isus va reveni pe pamant.

Iata, in Biblie intalnim doua tipuri de promisiuni, fagaduinte: conditionate si neconditionate. Fagaduintele conditionate sunt insotite de o conditie, iar implinirea fagaduintelor depinde de implinirea conditiilor. Dar fagaduinta revenirii lui Hristos a doua oara este o fagaduinta neconditionata. Adica orice ar fi, Isus va reveni. Fie ca tu vrei sau nu vrei, El va veni. Fie ca voi fi pregatit sau nu voi fi pregatit, El va veni. Atunci cand in agenda Lui Hristos va veni ziua, El va veni pe pamant ca sa termine cu pacatul si sa refaca planeta iubita. Dar de aceea Petru zice: Domnul va reveni. Chiar daca se pare ca intarzie, chiar daca multi oameni se descurajeaza, chiar daca necredinciosii isi bat joc de fagaduinta lui Isus, chiar daca toate evidentele par sa spuna ca nimic anormal nu se va intampla in acesta lume, Domnul va veni. Atunci, dragul meu, si mai mult merita sa fii pregatit.

Ziua trecuta am auzit o ilustratie interesanta cu privire la aceasta. Sa consideram ca tu nu crezi ca Isus va reveni. Tu consideri ca nu exista cer nou, nici un pamant nou, nimic. Dar eu, cred. Atunci, hai sa facem o intelegere. Sa ne imaginam ca tu ai 50% posibilitatea sa ai dreptate, dar si eu am acelasi procent de probabilitate sa am dreptate. Asa e drept. Atunci sa asteptam sa vina sfarsitul si daca nu va veni sfarsitul, vom decoperi ca tu ai avut dreptate, nu exista revenirea Lui Hristos, nu exista cer nou si nici pamant nou. Ce am pierdut eu? Nimic.

Dar hai acum sa ne gandim la varianta in care va veni sfarsitul si eu voi avea dreptate. Sa ne imaginam ca va exista o revenire, un cer nou si un pamant nou. Ce vei pierde tu? Totul, pentru ca totul va exista, asa dupa cum spunea fagaduinta lui Dumnezeu.

Atunci dragul meu, chiar si luand in calcul probabilitatea revenirii lui Hristos nu crezi ca ar fi mai bine sa te pregatesti pentru aceasta? Bineinteles ca da!

A treia parte a studiului ne avertizeaza de pericolul interpretarii simbolice a revenirii lui Hristos. Sa va explic mai bine ceea ce vrea sa spun.

Exista multi cestini care cred ca a doua venire a lui Hristos nu este un fapt real, ci unul simbolic. Ca atunci este momentul revenirii lui Hristos, cand noi ne predam inimile Lui si-L primim in ele. Iar noi vom stabili regatul Sau pe acest pamant iubindu-ne unii pe altii, ajutand pe cei nevoiasi, si asa mai departe.

O dragule, este adevarat ca atunci cand Hristos va reveni, noi vom deveni unelte in mainile lui Dumnezeu pentru ajutorarea celor in nevoie si a celor ce sufera. Este adevarat ca in afara de predicarea Evangheliei, Casa lui Dumnezeu trebuie sa fie un adapost pentru cei dezapreciati, a celor ce au fost distrusi de pacat. Dar acesta nu vrea sa spuna ca revenirea lui Hristos va fi un fapt simbolic, ca acceptandu-L inseamna ca deja el a venit a doua oara. Nu!

Stii de ce? Faptele Apostolilor 1,10.11 spune urmatoarele:

“¹⁰Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, ¹¹și au zis: "Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer."”

Domnul Isus s-a inaltat intr-o forma literala si va reveni in acelasi fel. Ioan in Apoc 1,7 spune ca atunci cand Isus va reveni “orice ochi Il va vedea”.

In lumea noastra pragmatica si materialista, desi se pare dificil de acceptat revenirea literala, Biblia afirma ca asa va fi, va fi ca si in vremea lui Noe cand multi oameni credeau ca niciodata nu va ploua, pentru ca niciodata pana atunci nu cazuse apa din cer. Dar ziua aceea a sosit si potopul a venit. Si majoritatea fiintelor umane nu erau pregatite.

Ar putea sa se intample cu noi ceva asemanator. Ar putea sa se intample ca pragmatismul lumii in care traim, sa ne contagieze atat de mult incat sa vrem lucruri palpabile. Dar venirea lui Hristos nu este ceva material, este ceva spiritual, insa este si un fapt real. Ochii fizici Il vor vedea cand va veni pe norii cerului. Aceasta istorie trista a pacatului in acesta lume trebuie sa

ajunga la sfarsit. Dar acum probabil te intrebi in inima ta: “De ce intarzie asa de mult Domnul nostru?”. Acesta este tema partii a patra a studiului.

Asteptarea, este partea naturii umane. Atunci cand Dumnezeu le-a promis lui Adam si Evei ca va veni un Fiu care va salva lumea, ei au crezut ca acesta promisiune se va implini prin Cain, ca el va fi salvatorul lumii. Incepand de atunci, fiecare fiu care se nastea in familia umana era o speranta frustranta. De aceea in Israel, orice femeie care nu putea avea copii se simtea nebinecuvantata, pentru ca toate sperau ca din pantecele lor sa se nasca Mesia. Si asa au trecut generatie dupa generatie, iar Isus n-a venit. Pana intr-o zi in care in sfarsit El a sosit pe acest pamant.

Ceva asemanator se intampla cu noi astazi. Din ziua in care Isus a spus ca reveni, umanitatea asteapta cu nerabdare. Pavel si Petru il asteptau in zilele lor si au murit fara a vedea implinirea sperantei lor. Evrei 11,13 vorbeste despre generatiile trecute:

“¹³În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.”

Vezi, multi oameni au murit asteptand aceasta implinire.

Eu imi amintesc experienta cu acel om care a adus-o pe mama mea la Hristos. Este o experienta trista. Ti-o voi povesti. Era un batranel, singurul care stia sa predice in mica biserica in care am crescut. El a adus pe mama mea la cunostinta Evangheliei. El o ajuta pe mama mea sa vina la biserica cu copiii, iar eu eram unul dintre cei pe care el ii aducea in brate. Aveam 5 ani pe atunci. Anii au trecut, noi am crescut, am plecat din locul nostru natal, am mers in capitala sa studiem. Eu de exemplu, am studiat teologia si m-am graduat , apoi am intrat in lucrare ca pastor. Si asa au trecut multi ani.

Intr-o zi, cand deja eram director de tineret, am ajus in orasul meu natal si m-am intalnit cu acel prezbiter in varsta. Daca atunci cand eu eram de 5 ani el era deja in varsta, imagineaza-ti acum dupa atatia ani ca era mult mai batran. El nu mai putea merge la biserica. Dupa ce s-a terminat serviciul divin, cineva a venit la mine si mi-a zis: “Domnul Cayetano te asteapta sa ii faci o vizita.” Si ne-am dus sa-l vizitam. El nu mai putea vedea, dar mi-a prins mana si mi-a zis:

- Tu esti pastor? Tu esti fiul Domitilei? Care dintre ei esti tu? Aaaa, al doilea. Inteleg. Eu am fost cel care te ducea in brate la adunare, atunci cand mama ta a inceput sa vina la adunare.

Si eu i-am raspuns:

- Da imi aduc aminte!”. Mi-a strans mana si mi-a zis:
- Vreau sa te intreb ceva, pentru ca pastorii nu pot sa minta

Eu i-am raspuns.:

- Intrebati-ma!
- Promiti ca-mi vei spune adevarul, si nu ma vei minti?
- Da! Promit frate, ce vreti sa stiti?
- Va veni Isus cu adevarat pe acest pamant, sau totul este o minciuna?

Stiti, acea intrebare a batranelului m-a durut in suflet!...Atunci cand eu eram un copil de 5 ani, el era cel care predica. De fapt era singurul care o facea. Era in perioada in care explodaseră bombele in Hirosima si Nagasaki, iar toate predicile de atunci erau relationate cu venirea lui Hristos. El ne spunea ca Hristos va reveni inainte ca lumea sa se autodistruga. Acest batranel predica revenirea lui Hristos cu atata entuziasm incat eu, un copil de 5 ani, priveam cerul intrebându-ma cand se va intampla aceasta chiar atunci. Dar anii au trecut, acest batranel se afla

deja in pragul mortii si acum ma intreba: "Este adevarat ca Isus va reveni?", iar eu i-am raspuns: "Da, dragul meu, este adevarat, Isus va reveni."

Cand eu eram copil L-am asteptat. Am intrat in lucrare, dar El n-a venit. Am lucrat pentru El si El n-a venit. Continui sa predic si azi revenirea Sa, dar El tot n-a venit. Pentru ca zice Scriptura: "Domnul va reveni, cand te astepti mai putin." Ce bine ar fi sa fim pregatiti pentru aceasta zi.

Am ajuns la sfarstiul lectiei. Vom vorbi aici despre aparenta incoerenta intre urgenta fagaduintei si intarzierea reala. De exemplu Apoc. 22,6.7 spune urmatoarele:

"Şi îngerul mi-a zis: "Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare şi adevărate. Şi Domnul, Dumnezeul duhurilor proorocilor, a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile, care au să se întâmple în curând. - Şi iată, Eu vin curând! - Ferice de cel ce păzeşte cuvintele prorociei din cartea aceasta!"

Cuvinte vrednice de crezare si adevarate. Si daca Isus a zis ca va reveni curand, dar inca nu a venit, cum se face ca aceste cuvinte sunt vrednice de crezare si adevarate. Dar despre aceasta deja am vorbit in prima parte a lectiei. Conceptul de scurtime a timpului pe care fiinta umana o are, este limitata de scurta sa perspectiva de viata. Deja am spus-o: pentru noi 100 de ani inseamna o viata, pe cand pentru Dumnezeu reprezinta foarte foarte putin. Dar pe de alta parte, rabdarea divina asteapta ca toti sa se pocaiasca. Dar ar putea fi acesta posibil, ca toti oamenii sa se converteasca? Nu, bineinteles ca nu. Iar cand va veni momentul, Isus va reveni. Atunci ce sa facem ca asteptand, sa nu disperam? O dragul meu, aici intra in rol misiunea.

Iti voi povesti o ilustratie. Sa zicem ca ne dam intalnire in piata la ora 7 dimineata. Si ma astepti la 7 dimineata, dar ai cu tine o cutie de ciocolata si hartie de impachetat pentru a impacheta fiecare bucata. Dar tu ai cam 5000 de bucati in cutie si vrei ca le impachetezi una cate una pe fiecare dintre ele. Te duci la ora 7 si incepi sa privesti in stanga si in dreapta, numai ca nu ai doar datoria de a ma astepta ci si misiunea pe care eu ti-am incredintat-o: sa impachetezi ciocolatele. Si tu te apuci sa impachetezi si impachetezi, dar inca iti mai raman multe de impachetat. Si tu continui, fara pauza sa faci acest lucru. Iar cand in sfasit ai terminat, privesti cerul si cu uimire constati ca e ora 17, iar eu inca nu am venit. Dar tu nici nu ti-ai dat seama cum a trecut timpul.

Stii acum de ce Dumnezeu ti-a incredintat misiunea? Pentru ca daca tu vei astepta cu bratele incrucisate, rugandu-te si cantand, ti se va para ca Isus niciodata nu va reveni. Dar daca iti vei implini misiunea in timp ce astepti, viata va trece fara sa iti dai seama. Iar cand iti vei da seama, Isus va reveni. Si chiar daca moartea ne-ar surprinde, cum moartea nu este decat un somn, atunci cand ne vom trezi Isus deja a si venit.

Exista multi oameni, care in loc sa se ocupe cu predicarea Evangheliei, fixeaza date pentru revenirea lui Hristos, studiaza profetiile ca sa descopere care va fi ziua venirii Sale. Isus a spus: cu privire la timp si vremi nu va preocupati. Preocupati-va sa impliniti misiunea, misiunea predicarii venirii lui Hristos. Asa ca vei fi atat de ocupat cu predicarea aceasta, incat n-o sa-ti dai seama de scurtimea timpului.

Dumnezeu sa te binecuvanteze dragul meu! Nu lasa ca flacara sperantei din inima ta sa moara, sa traiesti fara speranta inseamna sa nu traiesti. Lasa ca minunata speranta a venirii Sale sa straluceasca in viata ta si a altora.